

Holger K. Nielsens 1. maj-tale

Taler

Holger K. Nielsen
Formand for Socialistisk
Folkeparti

Dato

1. maj 2004

Sted

Fælledparken, København

I dag udvides EU med 10 nye medlemslande. 75 millioner mennesker i Øst- og Centraleuropa bliver medlemmer af det europæiske samarbejde.

Vi skal byde dem velkommen. Udvidelsen af EU har været et vigtigt krav for os i mange år. Hvorfor?

Det har det fordi den solidaritet, vi fejrer her i dag 1. maj, ikke kender nationale grænser. Den yderste højrefløj forsøger at skabe et reservat for hvide danskere, som ikke skal smittes af impulser udefra. Men den form for indskrænket nationalisme har aldrig været venstrefløjens vision - og den må aldrig blive det.

Vi har et internationalt udsyn. Vi tager livtag med globaliseringen, men vi gør det ud fra en vision om global retfærdighed. Vi tager Europa alvorligt, men vi havner ikke i europæisk nationalisme, hvor Europa bliver sig selv nok. Og solidariteten er et anliggende for hele Europa.

Vi skal arbejde sammen på det europæiske kontinent. Stadig flere problemer er grænseoverskridende og kræver internationale løsninger. Vi står med kolossale miljøproblemer. Olieressourcerne er ved at slippe op og det er helt nødvendigt, at vi kommer ud af oliealderen og ind i en tid, hvor energiforsyningen bygger på vedvarende energi. Dette er ikke kun et dansk, det er også et europæisk og et globalt problem.

Vores hverdag er fuld af kemiske stoffer, som vi ikke har overblik over og hvor vi kun kender konsekvenserne af de færreste. Der er tale om stoffer, som skaber allergi. Der er tale om hormonforstyrrende stoffer. Venstrefløjen skal her gå ind med en aktiv EU-politik, som stiller langt skrapere krav til de europæiske producenter og som forsvarer forbrugerne.

EU er en slagmark, hvor der udspiller sig en kamp mellem højre og venstre. En kamp mellem grønne og sorte. Højrefløjen vil beskytte industrien. Venstrefløjen vil beskytte forbrugerne og miljøet. Men vi skal gå ind i kampen. Hvis Europa overlades til en neo-liberalistisk højrefløj, vil det blive et mareridt for os alle. Derfor skal vi skabe et socialt og et folkenes EU.

Vi skal ikke gøre det ukritisk. Mange ting i EU fungerer ikke godt nok. Erhvervslivet har for stor indflydelse. Landbrugspolitikken er en skandale. Demokratiet fungerer ikke tilfredsstillende. Men svaret på det er ikke en apolitisk alliance med nationalistiske kræfter på den yderste højrefløj. Det er en politisering af kampen. En politisering, som tager udgangspunkt i venstrefløjens værdigrundlag om social retfærdighed, fællesskab og solidaritet.

Vi byder de nye EU-lande velkomne af hensyn til vores sikkerhed. Nationalismen har skabt en europæisk historie, som er fyldt med blod, krige og rædsler. Nationalismen skaber had, men vi vil have samarbejde. Udvidelsen er i den forstand udtryk for en ikke-militær sikkerhedspolitik, som satser på økonomisk udvikling og politisk samarbejde.

Det er altafgørende, at en sådan ikke-militær sikkerhedspolitik kommer til at spille en større global rolle. Verdenspolitikken er i øjeblikket domineret af et USA, som entydigt satser på militære løsninger ude omkring i verden. Den såkaldte Bush-doktrin foreskriver, at USA har ret til at intervenere militært, når som helst og hvor som helst af hensyn til amerikanske interesser.

Derfor ville USA have Irak-krigen. Hvad der foregik i FN var et spil for galleriet. Påstandene om at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben var funderet i sand. Påstanden om at Irak arbejdede sammen med Al'Qaeda var et falskneri.

Irak-krigen var baseret på en løgn, der skulle legitimere den amerikanske magtpolitik. Denne løgn bliver nu diskuteret grundigt i USA og Storbritannien. Men den bliver ikke diskuteret i Danmark.

Løgner rammer imidlertid også den danske regering. Anders Fogh ville for enhver pris have Danmark med i krigen. Han ville for enhver pris deltage i den amerikanske besættelse af Irak. Anders Fogh hævder at føre aktivistisk udenrigspolitik, men hans aktivisme består i at agere logrende skødehund for George W. Bush. Han er en ny udgave af Voice of America.

For første gang i flere hundrede år har Danmark erklæret et andet land krig. Når det viser sig, at krigen hviler på falske forudsætninger, må vi have undersøgt hvorfor det er tilfældet. Det spørgsmål diskuteres i de andre krigsførende lande, men ikke i Danmark

Regeringen afviser fortsat en uvildig undersøgelse af grundlaget for den danske krigsdeltagelse. Den tror, at Irak-spøgelset forsvinder af sig selv.

Men det gør det ikke. Der er fortsat så store problemer i den amerikanske besættelse af Irak, at det vil være et vedvarende tema i debatten. På kort sigt vandt USA krigen, men man har siden tabt freden. Kaos, ustabilitet og terrorisme er dagens orden. Terrorismen udenfor Irak er ikke bekæmpet - tværtimod er den vokset.

Under alle omstændigheder vil vi holde fast i kravet om at løgnen skal undersøges. Vi vil forfølge denne sag og vi vil gøre det konsekvent. Anders Fogh: du undslipper ikke Irak-diskussionen. Du bryder dig ikke om den, men du får ikke fred for os.

Og Irak-krigen vil også komme til at spille en rolle i en kommende dansk valgkamp. Som Irak-krigen spiller en rolle i den nuværende amerikanske valgkamp. Og som den gjorde det i Spanien.

Irak-krigen kostede den borgerlige spanske statsminister, Jose Maria Aznar regeringsmagten. Det samme vil ske her i Danmark.

For der er brug for et regeringsskifte også i Danmark. Regeringen er kørt fast. Den såkaldte kulturkamp prellede af på danskerne. Regeringen gav løfter om velfærd, men befolkningen har oplevet det modsatte. Den mærker nedskæringer i velfærden. Regeringen er for fej til selv at svinge kniven og har så overladt det beskidte arbejde til kommuner og amter. Prisstigninger på den kollektive trafik. Nedslidte skoler og højere klassekvotienter. Føringet kvalitet i daginstitutionerne, hvor begrebet "burbørn" har fået en helt ny mening. En sort miljøpolitik med Bjørn Lomborg som overdommer.

Der er ikke noget at sige til, at de borgerlige går tilbage i alle meningsmålinger. Regeringen forsøger at komme ud af klemmen gennem de seneste forslag om skattelettelser. Men det er ærlig talt for gennemskueligt. De fleste er naturligvis glade for at få flere penge mellem hænderne, men når prisen er et dårligere velfærdssamfund, er glæden til at overse.

Hvad hjælper det at vi kan købe mere legetøj og smart tøj til børnene, hvis skolerne forfalder og undervisningen forringes. Hvad hjælper det, hvis børnene får en dårlig pasning i daginstitutionerne og at de ikke har plads og rum, hvor de kan udfolde sig?

Vort svar på de nuværende udfordringer er ikke en opskruet forbrugsfest og mere egoisme. Det er en styrkelse af fællesskabet og det velfærdssamfund, som har alt for mange huller. Det er en politik, som tager ansvar for fremtiden, som styrker den sociale retfærdighed, skaber mere menneskelighed og tager miljøproblemerne alvorligt.

Vi skal ikke mindst skabe en bedre folkeskole. Folkeskolen er den vigtigste kulturbærende institution i vort land og en forudsætning for, at vi kan håndtere fremtidens udfordringer. Vi kan ikke være bekendt, at folkeskolerne er så nedslidte som tilfældet er. Hvis arbejdsmiljøloven gjaldt børnene, ville Arbejdstilsynet straks lukke en stor del af de danske folkeskoler.

Det er uholdbart at der ikke sker en fornyelse af undervisningsmaterialet. Hvordan kan det forventes, at børnene skal lære geografi, hvis de skal undervises efter landkort fra før Murens fald?

Kampen om folkeskolen handler om ressourcer, men den handler også om værdier. Dansk Folkeparti og de konservative har -støttet af statsministeren - indledt en kamp for at rulle skolen tilbage til en tid, hvor Anders Fogh, Bendt Bendtsen og Pia Kjærsgård sad i pæne rækker og terpede den store tabel og lærte alle Jyllands byer udenad. De vil gøre op med rundkredspædagogikken og have os tilbage til den sorte skole.

De vil have snæver faglighed i gammeldags forstand. Også vi skal støtte faglighed, men faglighed er andet og mere end gold terperi. Det er også selvstændig og kritisk tænkning. Det er sociale kompetencer. Det er kreativitet

og evner for kunstnerisk udfoldelse.

Fremtidens samfund skriger på mennesker, som kan tænke selv. Som er kritiske. Som kan samarbejde. Som er fleksible. Som kan gribe fremtidens muligheder.

Kampen om folkeskolen handler om, hvad det er for unger vi vil have. Hvilke mennesker der skal skabe fremtiden. Denne kamp er vigtig.

Kampen om skolen handler også om større lighed. Arbejderbevægelsen har en gammel vision om lighed i uddannelserne. Den har man kæmpet for gennem årene, men der fortsat en lang vej at gå.

Den sociale arvelov er fortsat en levende realitet i vort samfund. Hvad også regeringen erkender. Uden at den gør noget ved det. Det eneste Anders Fogh har slået sig op på, er at det skal være muligt for en bistandsklient at blive bankdirektør. Nu er der vel grænser for, hvor mange bankdirektører, der er brug for. men sandheden er, at regeringen intet har gjort for at leve op til de fine slagord.

Det forudsætter en helt anden indsats - ikke mindst i daginstitutionerne, i skolen og med en socialpolitik der i langt højere grad tager hensyn til udsatte børn.

At en enkelt bistandsklient bliver bankdirektør kan ingen have noget imod. Men langt vigtigere er at skabe en samfundsudvikling, hvor der er plads til alle.

Og det er der ikke i øjeblikket.

Arbejdsløsheden stiger - regeringen gør intet. Men ved siden af de registrerede arbejdsløse er mange hundrede tusinde mennesker udstødt af arbejdsmarkedet gennem andre ordninger. Mennesker, der er på bistandshjælp, førtidspension, sygedagpenge osv.

Vi havde i 90'erne en brølende økonomisk vækst, men der blev samtidig skabt flere udstødte. Og der er ikke blevet færre.

Arbejdsløshed er ikke nogen naturlov. Den kan afskaffes, hvis vi vil. Og det skal til stadighed være et mål for arbejderbevægelsen og venstrefløjen at skabe et samfund, hvor alle, der kan være på arbejdsmarkedet, også får mulighed for det. Men det kræver en politisk indsats. Markedskræfterne og erhvervslivet gør det ikke af sig selv. Men så er det vores opgave.

Adelsmærket for venstrefløjen har altid være at bekæmpe ulighederne. Det er

kampen for social retfærdighed og et samfund, hvor mennesker er vigtigere end penge.

Vi lever på mange måder i en ny tid. Globaliseringen påvirker os. Arbejdspladser flyttes til andre lande. Valutaspekulanter kan få nationale økonomier til at bryde sammen. Industrijobs overtages af computerne. Den faglige kamp forandrer sig.

Men midt i denne forandringens tidsalder står vi for nogle værdier om lighed, social retfærdighed og solidaritet som har almen gyldighed. Og som vi aldrig små smide på historiens mødding. Opgaven er at forbinde disse arbejderbevægelsens grundværdier med en ny tids udfordringer.

Denne kamp fortsat betydningsfuld. Den er så vigtig som aldrig nogensinde før.

Tags

1. maj-tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/holger-k-nielsens-1-maj-tale-2004>